

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Megjöttek az Oroszok

Karácsony táján egy délelőtt a Rózsa-hegy oldaláról hosszú katonasor ereszkedett le a falu felé. Csak amikor beértek a faluba, akkor látták a lakosok, hogy magyar katonák. Fegyverük alig volt, ha volt is, lőszerük csak egy kettő. Körülbelül 360 húzódott meg ekkor a faluban. Aznap érkezett haza az a kb. 31 fiatal levante, akiket december 20-án nyilas karszalagos katonák kísértek Budapestre.

Ezeket, a fiatalokat több napi koplalás és fagyoskodás után a csoport vezetője, Kováts Géza hamis szabadságlevéllel el karácsonyra hazahozta. Községünkbe az első orosz katonák 1944. december 26-án a délutáni

órákban érkeztek. Ezek egy 4-5 főből álló járőr csapatnak voltak a tagjai. Miután áttekintették a helyzetet, alig egy félóra múlva Hupek János lovas kocsiján elindultak vissza Szentendrére. A következő nap 1944. december 27-én délelőtt tíz órakor egy szakasznyi kozák katona apró termetű lovakon érkezett falunk főterére. Leszállva a lovokról barátságosan üdvözölték az összesereglett embereket és örvendtek a szlovákul beszélő lakosságnak. A faluban viszont a Főtértől, minden

irányba szaladtak a hírvivők, „Dosli ruszi! – (Megjöttek az oroszok!) kiáltóztól zengett a falu. Később az előtte való napokban idehúzódott, és itt elszállásolt részben fegyvertelen magyar katona, (mintegy 360 fő) is kimerészkedett. Nem esett bántódásuk, akik nem tudtak civil ruhát szerezni, azokat bekísérték Szentendrére leigazolás végett. Hogy mi lett a további sorsuk, nem tudjuk.

Községünk igazi megszállása azonban 1945. január 7-én történt. Ekkor 300 főre tehető csapat érkezett lovas kocsikkal, illetve gyalog, velük 4 ágyú és néhány aknavető. Az ágyúkat Dobogókő

irányába állították, ahonnan még támadást várhattak. Harcra azonban nem került sor. Február vége felé vonultak el, csak három fő rendfenntartót hagytak községünkben. A háború a Pilisszentlászlóiak számára véget ért. Ezt a boldog pillanatot azonban sokan nem éltek meg. A háború áldozataként porladnak valahol messze kedves szülőfalujuktól, szeretteiktől.

Részletek Pilisszentlászló megszállásáról

A reggeli misére igyekvő asszonyok, gyermekek léptei mély nyomokat hagytak az éjszaka lehullott bokáig érő hóban. Karácsony ünnepe lévén az otthon maradt férfiak elkezdték az állatok ellátását. A nagyobb legénykék, miután elsöpörték a havat az istállókba és a kutakhoz vezető járdákról, húzták és hordták a jószág itatásához szükséges vizet. Ezt követően elsöpörték a házuk előtti utcarészeket is. A férfiak az állatok ellátása után, kötenyüket levéve kezét mostak, majd patkós csizmájuk kopogásával megtörvén a csendet, elindultak megtudni a híreket a helyi kocsmába. A kora reggeli csendben hallani lehetett, ahogy a gazdasszony az istállóban beszél a tehénhez, hogy álljon nyugodtan. A borjú mély hangon, követelően bög: a sajtár oldalához csengve csapódnak a tejsugarak. A ház, ahol István a család egyetlen fiú gyermeke szüleivel és három leánytestvérével lakik a módosabb gazdák utcájában, a Visegrádi út (helyi elnevezés szerint Gyegyina=Falu) közepén annak alsó felében áll. Az udvart átszelő patakocskaja jegét befedte az éjszaka lehullott hó. Gondolatban a huszonharmadik névnapjának megünneplésére készülő István mielőtt nekiállna ellátni a jószágot, eltakarítja a havat. Miután végez az állatok etetésével, elindul a háborús híreket megtudni, na meg inni egy kis pálinkát, elindul „Petyusz bácsi kocsmájába. Az ivóban a nagyobb tömeg ellenére, a megszokott zivaj helyett csend honolt. A Tahitótfaluban szolgáló János szavait hallgatta mindenki. Arról mesélt, hogy este érkezett meg Tahitótfaluból, hogy otthonában töltse az ünnepeket. Szokásához híven szép lassan, beszéd közben megigazítva pipáját, szüneteket tartva mesélte, hogy Tahitótfalut az előző nap hajnalán ellepték az orosz katonák.

- Rengetegen vannak és a hideg elől, a házakban szállásolták el magukat. A hidat lezárták én is csak a szlovák nyelvtudásomnak köszönhetően, tudtam átkérezkedni a hídon. A gazdámtól kapott demizson boromba, élelmembe és pálinkába került, de sikerült átjutnom Tahiba. Késő este értem a Papréti erdészházhoz, melynek konyhájában némileg sikerült a tűzhelyen megszáritanom kabátomat és felmelegíteni átfagyott tetemet. Az erdész úr és családja nem volt otthon. A házra és az

istállóban lévő állatokra Dombai Józsi vigyázott, aki tátott szájjal hallgatta beszédemet. Miután befejezte mondandóját, egymás szavába vágva bocsátkoztak jóslatokba a pálinkás poharukat szorongató férfiak.

- Ha már elfoglalták Tahitótfalut, átjönnek a hegyen és akkor nem sokára minket is megszállnak! – jegyezte meg egyikük.

- Hozzánk nem Tahitótfalu felől fognak megérkezni! – szólt bele a beszélgetésbe „Petyusz” úr a kocsmáros, aki szokásához híven a pultra támaszkodva nagyokat pőfékelt pipájából.

- Minek másznák meg a szerpentes földúton a nagy hegyet, mikor Szentendre felől a kiépített új makadám úton akár az ágyúikat is fel tudják vontatni. János, aki szolgaként élte le eddigi életét a jó módú Karnevál családnál Tahitótfalun nem, mert ellenkezni a „mindenható” kocsmáros úrral. A falu szegényebbjeiknek Pán Petyusznak kellett szólítaniuk az akkurátus kocsmáros urat. Nos, a Szentendrei utca domboldalába kapaszkodó szegényes házikójában lakó idősebb korú Géza bácsi néhány fajtabeliével az ivóhelység távolabbi sarkába vonulva megjegyezte:

- Minek, és ki ellen hoznának ide ágyúkat, hiszen németek akkor jártak itt utoljára, de akkor is csak a falu feletti házaknál, mikor nem vették be a kanyart az országútról és a mélyebben fekvő utcába bukfenceztek! Annak is van már legalább két hete. István miközben kortyolgatta pálinkáját, ő is bekapcsolódott a beszélgetésbe.

- Felőlem jöhetnek, csak ne fosztogassanak! – jegyezte meg, maradék pálinkáját nézegetve.

- Pedig étellel, itallal nekünk kell ellátni őket. Az életerős férfiaknak is jó lesz elbújniuk, mert Tahitótfaluban már kicsi munkára („málinkij robotra2) kezdtek összeterelni az életerős férfiakat. – jegyezte meg János

- No, attól én nem félek, mert úgy elbújok, hogy saját szüleim sem találják meg!- válaszolta magabiztosan István, majd elment átöltözni a nagymisére. A templom előtt a beharangozásra váró asszonyok – férfiak, de még a gyerekek is, az oroszok bejövételéről beszéltek. A nagymise végén, a falu legmagasabb pontján lévő templomból kijövő nép szeme fennakadt a

Rózsahegy oldalán, letóduló katonaságon.

- Jönnek az oroszok! – Kiáltozták kétségbeesetten, sikoltozva az asszonyok. Bár akkor még korai volt a kétségbeesés. Mire leértek a falu főterére, kiderült, hogy az érkezettek magyar katonák, akik közül csak néhánynak volt meg a fegyvere és némi tölténye. Amelyiküknek nem jutott hely az iskola padlójára hozott szalmán, azok házaknál igyekeztek szállást keresni maguknak. Bizony nem volt könnyű szállást találniuk, mivel a Pilisszentkereszt és környékén lévő harcok miatt nagyon sok Pilisszentkeresztől menekült család került elszállásolásra pilisszentlászlói rokonoknál, ismertősöknél. Ezekről, a menekültektől a lakóházak szobái és konyhái már annyira zsúfoltak voltak, hogy községbe érkező katonák szálláshelyet találni, csak a házak szénapadlásain tudtak. A menekült katonáknak a község lakói a saját szűkös táli tartartalékaikból juttattak némi élelmet. A nagy felbolydulás után kezdett megnyugodni a falu lakossága.

- Megúsztuk a háborút! – mondták a házakban, kiáltozták az utcákon, beszéltek a kocsmában. Sajnos korai volt az öröm...

...Az új építésű makadám úton vezeti lovascsapatát a középkorú kozákkapitány, a véres harcok után megmaradt félszázadnyi doni és kubáni kozákot. A kapitány ősei még a cári atyuskák kiváltságait élvezve harcoltak, és ha kellett vérüket ontották a mindenkor orosz cárért. A kapitány nagyapja és édesapja is II. Miklós cár oldalán harcolva esett el a Vörös-hadsereg elleni harcokban. A már középkorú kapitány többször kitűnt bátorságával a Vörös-hadseregben és rövid idő alatt érte el a magas tiszti rendfokozatot. Csapatában harcedzett, tapasztalt minden harci fortélyal felvértezett kozákok találhatók, akik sok száz kilométert végigharcolva jutottak a Pilis és a Dunakanyar környékére.

A kapitány gondolatai lovaglás közben is otthon, kozákföldön járnak, ahol kozákok vetik, nadrágszík parcellákba a rozst az agyagos földön, és homokos dombokon, a ligetek mellett. Emberemlékezet óta nem terem jól. Hektárja réges-rég nem ad többet 30 - 35 mérőnél, mégis vetik, hogy a rozsból pálinkát főzzenek, mert ősidők óta az volt a szokás, hogy ezt itták a nagyapák, a szépapák. Ezért a kapitány sem veti meg a tüzes italt. A kapitány már négy éve nem

látta az otthoni házakat, ilyen a katona élete. Megkérgesedett a lelke, ahogy megkérgesednek lovak patáinak nyomai a pusztai tócsák mellett. Furcsa és érthetetlen fájdalom rágja belül. Nem lehet elfelejteni az otthont és nem, és nem lehet leöblíteni ezt az érzést semmiféle pálinkával. – De azért iszik, hátha sikerül! Gondolatai közben a csapat jó tempóban halad a hegynek emelkedő, sekély hóval borított makadám úton. Fogynak az út menti telefonoszlopok. A kapitány fel-feláll a kengyelben, ellenség után kutatva fürkészi messzelátójával a lombtalan erdőt. Jó mélyen be lehet látni a lombtalan törzsek között a hóval borított erdőbe. A kapitányon és csapatának tagjain látszik az alváshiány miatti fáradtság. A kapott feladatot azonban, mely szerint biztosítani kell a terepet az őket követő gyalogos alakulatnak, végre kell hajtani. A nagykanyar felé haladván, mely egyben az emelkedő felét jelenti, fáradni kezdenek a lovak. A kapitány kiadja a „lóról” vezényszót. A kozákok kantárszáron fogva lovaikat, kettes alakzatban igyekeznek leküzdeni a hátralévő emelkedőt. Szerencsájukra csak bokáig ér a hó. Menet közben igyekezvén fáradtságukat is leküzdeni megisszák a reggel kapott vodkás adagjukat. Ez kissé felvidítja őket. Nagyot sóhajtanak, mikor végre eléri a hegytetőn lévő erdei kunyhót. Innét már a lapos hegytetőn, a lóra vezényszó elhangzása után, nyeregben folytatják útjukat. A tetővégi útelágazásnál lévő Krisztus keresztnél a kapitány megállj-t vezényelve leszáll lováról, és a feszület alatt lévő kőre teríti térképét. Hamar rájön, hogy mindkét út a parancs szerinti faluba, Pilisszentlászlóra vezet. Mivel az új makadám út kényelmesebbnek tűnik, azon folytatják útjukat, így érkeznek éppen a falu központjába. Az „Itt vannak az oroszok” híre összeszalad a falu apraja-nagyja. A megérkezett kozákok nem bántanak senkit. Örülnek a szlovák beszédnek. Néhányan a hatvan év felé tartó férfiak közül, akik az I. Világháborúban megjárták az orosz frontot és ott fogságba estek, jól tudnak beszélni velük. Nagy orosz tudásra persze nincs szükség, az egyszerű szlovák is megfelel, hiszen leginkább „Germani, jeszt? Csierni csorti jeszt? Kuda partizányi? Vannak –e németek? Vannak e fekete ördögök, Hol vannak a partizánok? (A fekete egyenruhás SS katonákat nevezték el fekete ördögöknek.) Olyan nagy a barátság, hogy

néhányan megcsodálva kisméretű lovaikat mosolyogva megkérdezik; - Ugyan mire

alkalmasak ezek a kicsi lovacskák. Községünk egyik nagytermetű izmos embere, aki hajdanában huszár volt, erővel és némi furfanggal megemeli elejét az egyik lovacskának. Erre a kapitány mosolyogva megjegyzi: - Ezeken, a lovakon értünk ide és nyertük meg a háborút!

Másnap egy szakasznyi gyalogos orosz katona érkezett a községbe. Elszállásolták magukat, majd katonák, csendőrök és partizánok után kutattak. Ilyen személyeket nem találtak községünkben. Később „málenkij robotra”, állításuk szerint sáncásásra kezdték összegyűjteni a férfiakat, akik vagy elbújtak, vagy munkaképtelenséget színleltek. Istvánt, aki a kamrában lévő forrázó teknő alá bújt, is megtalálták. Miután megvolt az utasításba adott létszám, a menetoszlopot katonai kísérettel útnak indították a Szentendrei úton. A „málenkij robot”-ból háromévi fogság lett. István barátjával, Jánossal egy vagonba utazott...

Részletek, az orosz megszállás hetvenedik évfordulóján 2015-ben megjelent, Sorsok a Pilisben c. könyvemből.

F R

Közbiztonságért végzett munka országos elismerése

2021 jól kezdődött a Polgárörsek számára. Január 09-én a Pest Megyei Polgárőr Szövetség székhelyén ünnepélyes keretek között díjátadó ünnepségre került sor. A Covid-19 vírus miatt az ünnepi eseményt szabad téren került

megrendezésre szűk körben. Ez azonban mit sem von le a díjak értékéből. A vírus miatti kormányzati intézkedéseket szem előtt tartva került megrendezésre ez az esemény, melyen Országgyűlési képviselő, megyei polgárőr szövetségi elnökök és maguk az elismerésben részesültek vettek részt. Ritter Imre az Országgyűlés német nemzetiségi képviselője a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának Elnöke, dr. Bilisics Péter a Pest Megyei Polgárőr Szövetség elnöke, egyben az OPSZ katasztrófavédelmi alelnöke, valamint Poór Gyula a Somogy Megyei Polgárőr Szövetség elnöke az OPSZ környezetvédelmi alelnöke vett részt az ünnepségen. Dr. Bilisics Péter vezette le a rendezvényt, s megnyitójában kiemelte a 2020-ban végzett polgárőri feladatok új formáit, a veszélyhelyzet alatt és után a településeken nyújtott

polgárőri segítség fontosságát. Ritter Imre megnyitó beszédében kiemelte a polgárőrség Budaörsön megrendezett Passiójátékok biztonságos lebonyolításához nyújtott eddigi segítségét, mely a szervezetek megbízhatóságát jellemzi. Poór Gyula a polgárőri tevékenység fontosságát emelte ki köszöntő beszédében. Az ünnepségen Pilisszentlászlói Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület Elnöke Mihics József is vehetett át elismerést. Az Országos Polgárőr Szövetség azon polgárőrök munkáját jutalmazta, akik a településük biztonsága érdekében sokat tettek. Az Országos Polgárőr Szövetség bronz fokozatú érdemkeresztjét vehette át a Pilisszentlászlói Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesületünk elnöke. Az érdemkereszttel a közbiztonsága érdekében végzett áldozatos tevékenységét jutalmazták.

Az ünnepség végén minden egyes jutalomban részesülőnek egy Magyar őshonos fafajta csemetét adott át a Pest Megyei Polgárőr Szövetség elnöke

azzal, hogy azt a településükön ültessék el. Jó érzés volt, hogy Pest Megye 187 településén lévő 183 Polgárőr Egyesület közül egy kis település polgárőrsége vezetője a település biztonsága érdekében végzett munkáját emelték ki.

Schweickhardt Gotthilf

Megnyitotta kapuit az új egészségház!

2020. December 30. napja reggelén egy maroknyi lelkes csapat segítségével átköltözött új helyére a házi orvosi rendelő. A zord időjárás ellenére reggel 8 órakor a szorgalmas önkéntes segítők hordták az előre összehcsomagolt dobozokat, eszközöket. Ezután, a bútorok, szekrények, és egyéb berendezési tárgyak következtek. A szorgos kezeknek köszönhetően délutánra sikerült mindent áthordani, ezután következett az új hely berendezése. Voltak, akik szendvicsekkel, és meleg teával kedveskedtek a segítőknek. Egy modern, kétszintes, a mai előírásoknak és

igényeknek megfelelő épületet vett birtokba Dr. Bartha Zsolt háziorvosunk. A hatalmas váróterem mellett tágas helyet kapott a földszinten egy nővérszoba, egy orvosi szoba, egy kezelő, valamint a kötelezően előírt többszemélyes lift is. Az emeleten a védőnői szolgálat mellett a patika is helyet kapott.

A gyönyörű új épületben az állandó melegről már nem a régi cserépkályha gondoskodik, hanem egy, automatikusan működő hőszivattyús rendszer, ami nyáron majd a hűvös levegőt is szolgáltatja.

Az új épülethez méltó környezetet, a parkosítási munkálatokat az időjárás függvényében tavasszal készíti el az önkormányzat.

Polgármesterünk, Tóth Attila január 4.-én reggel, a járványügyi helyzetnek megfelelően szűk körben ünnepélyes megnyitó keretében átadta az épületet Dr. Bartha Zsolt háziorvosunknak.

Ezúton szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki szabad idejéből, önkéntesen jött és segített a költözködési munkákban, akik adományaikkal segítettek /például váróterem székei / és akik étellel-itallal gondoskodtak az erőnlét megtartásáról a munkához.

Petkó Ildikó

Hírek a szomszédos Szlovákiából

Üzenetem az „idősebb vagyok, mint Szlovákia” trikót viselőkhöz.

Abban az ifjú országban („a jámbor, de a tények szerint nem buta tótoknál”) 13. és 14. havi nyugdíj is van amellet, hogy a szlovák átlag nyugdíj 440 euró/hó = cca: 160 000 Ft. Ugyanebben az alig három évtizedes országban 13. és 14. havi munkabér is van amellet, hogy a szlovákiai autógyárak 2200 euró cca 792 000 forintot fizetnek havonta. Pozsonyban, a legegyszerűbb utcasöprő 1200 eurót (432 000 forint) vihet haza havonként. Ezen, felül étel és ital jegyeket is kap. A szlovákok, valóban jámborok, segítőkészek, azaz jó lelkűek, de nem buták!!! A tények, makacs dolgok!!!

Bátor Botond

Műszaki mentés (Elakadt tehergépkocsi mentése)

Mai napon kora délutáni órákban a Szentendrei Hivatásos Tűzoltóság parancsnoka felkérésére egyesületünk megjelent Pilisszentlászló, Béla király utcában. Ott egy kis tehergépkocsi elakadt, s ezért kérték a tűzoltók a segítséget. A helyszínre érkezést követő felderítés alapján megállapítottuk, hogy milyen eszközzel lehet a járművet szorult helyzetéből kiszabadítani. Egy helyi vállalkozó segítségét kértük, aki készségesen állt rendelkezésünkre. Egy munkagépet irányított a helyszínre, amely kihúzta a sárba ragadt tehergépkocsit.

A mentés befejezését követően visszajeleztünk Szentendre Hivatásos Tűzoltó parancsnokság ügyeletére, ahonnan megköszönték, mind a vállalkozó, mind a mi segítségünket.

Szöveg: Mihics Krisztián

Pilisszentlászló, 2020-12-09

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Riport a missziós hadnaggyal

A Magyar Honvédség mogyorósbányai származású egészségügyi tisztjével, Pálincás Ferenc hadnagy úrral legutóbb 2018. szeptemberében, tisztté avatása alkalmából közöltünk egy riportot a kedves olvasókkal, melyet akkor úgy fejeztünk be, hogy egy jövőbeni külföldi katonai misszióval még mindenképp kívánja gazdagítani már eddig is szerteágazó életútját az újdonsült honvéd tiszt.

Köszöntelek ismét kedves Fecó! Ha jól tudom nemrég érkeztl meg Afrikából egy fél éves kiküldetésből. Mesélnél nekünk erről néhány mondatban?

Igen, természetesen örömmel. Most, hogy volt szerencsém eltölteni kicsit több is, mint 6 hónapot a nyugat-afrikai régióban, az EUTM (European Union Training Mission) Mali missziójában, mint paramedikus májustól-novemberig.

Hogy egyértelmű legyen az angolul nem tudó kedves olvasók számára is a nevéből adódóan, ha jól gondolom ez egy kiképző misszió?

Valóban, alapvetően ez egy béketámogató kiképző misszió, melyben a mali hadsereg tagjait készítjük fel az alapvető katonai ismeretekből és készségekből, ami nagyban tudja segíteni őket a lázadó dzsihadista-szeparatista csoportokkal való helytállásban.

(A 2012 januárjában kirobbant észak-mali konfliktusban vezető szerepet játszottak a tuaregek, akik számos fegyveres felkelést robbantottak ki Mali és Niger területén szabadságjogaikért és az Azawad néven ismert terület birtoklásáért. 2012. március 21-én lázadó katonák újabb puccsot hajtottak végre és elfoglalták a stratégiaileg fontos pontokat a fővárosban. A hatalmat pillanatnyilag is ők gyakorolják. – forrás: Wikipédia)

Ez elég érdekesnek hangzik. Beszélj, kérlek picit arról, hogy jutottál ki ide? Kiválasztás alapján, jelentkezés vagy vezénylés alapján zajlik ez a folyamat?

Tulajdonképp mindegyik módon megtörténhet a részvétel. Jómagam részéről ez egy teljesen önkéntes jelentkezés volt. Úgy éreztem, hogy itt az ideje már külszolgálatot teljesíteni és ebben az elhatározásomban a szakmai múltamat is figyelembe véve minden előjáróm támogatott. Szóval, hát így került fel a nevem a kiutazó

állomány listájára. Persze, ez koránt sem volt ilyen egyszerű. Rengeteg különböző féle, fajta felkészítés megelőzte a kiutazásunkat, melyek közül egyet mindenképp szeretnék kiemelni, az pedig a március-áprilisi 10 napos SERE kiképzés (SERE: Survival, Evasion, Resistance, Escape-Túlélés, Elkerülés, Ellenállás, Elfogás), mely tulajdonképpen egy egészen embert próbáló túlélő tréning, ami alatt a kiképzőink rendfokozatunkat egyáltalán nem tekintve folyamatosan a határainkat feszegetve adták át a műveleti területen való elszigetelődés, menekülés, túlélés és menekülés különböző fortélyait. Röviden és tömören sokszor feküdtünk le korgó vagy éppen üres hassal egy, egy árokba vagy bokor alá, hogy aztán másnap ismét tovább meneküljünk az üldözőink elől. Ez a fajta felkészítés úgy gondolom bármennyire is megterhelő volt, azonban rengeteg belső tartást adott nekünk.

Nahát! Nem semmi! Tulajdonképp miért is volt erre szükségetek?

Ugyan mi konkrétan nem az ENSZ békefenntartó erőihez (MINUSMA) tartoztunk odakint, azonban nyilvánvalóan elég szoros az együttműködés a két katonai misszió között és az is köztudomású, hogy „a MINUSMA egyike a legvéresebb ENSZ misszióknak”-forrás: biztonsagpolitika.hu

2020.08.18-án ismételten puccs zajlott az országban, mely során „fellázadt katonai alakulatok őrizetbe vették Ibrahim Boubacar Keita elnököt és Boubou Cissé kormányfőt (kedden) Mali fővárosában”-forrás: origo.hu

Így már teljesen érthető. Ha jól tudom ez volt az első katonai missziód, Afrika ezért is egy nagyobb léptékű vállalat a részedről. Miért pont Mali?

Aki tisztában van az eddigi életemben megtett úttal, az ezen igazán már meg sem lepődött. És ezt a folyamatos biztatást, támogatást nem is tudom eléggé megköszönni a családomnak és az engem legjobban ismerő barátaimnak, illetve a szabadidős kutyás sportegyesületes baráti körömnek. Odakint a hónapok olykor igencsak lassú múlásával egyre fontosabb volt tudatosítani magadban azt, hogy várnak OTTHON, van hova HAZA jönnöd.

Ez érthető is. Kifejtenéd nekünk az odakint

szerzett publikus személyes élményeidet is?

Hogyne nagyon szívesen! Először is mivel ugye ez egy EU-s katonai misszió ezért értelemszerűen multinacionális, így sok nemzet katonáinak kell teljes összhangban együtt dolgoznia. Természetesen vannak egységes eljárásrendek, amik alapján a napi munka zajlik, illetve adott esetben azok alapján kell meghozni a szükséges biztonsági intézkedéseket.

Szóval, így én is számtalan külföldi katonával dolgoztam együtt, amit végső soron mindig csak az nehezített meg,

hogy a különböző nemzetek egymástól függetlenül váltják a kint lévő állományukat, illetve ebbe még a COVID helyzet is ugyebár bele, belezavart. Röviden többnyire nagyon meleg volt, ez az esős évszakban extrém magas páratartalommal társult és rengeteg apró szúnyoggal. Nyugat-Afrika kifejezetten maláriával fertőzött vidék, így erre nekünk is nagyon kellett figyelni a betegség kialakulását megelőző gyógyszer szedésével és a csípések elleni fizikai védekezéssel. Mali mindamellett, hogy egy hatalmas, igen változatos területű, éghajlatú és az elmúlt években rendkívül veszélyessé vált, sajnos a világ egyik legszegényebb országa is. Kiugróan magas az iskolázatlanok száma, illetve önmagához képest egy népességszámhoz viszonyítva nagyon magas a káros hatásával. Rengeteg mesélni valóm lenne, csak hát...

Igen, tudjuk és nyilván megértik a kedves olvasók is ezt, azonban mégis mi volt az, amit magadnak, akár szakmai szemmel is kiemelnél ebből a „kicsit több, mint 6 hónapból”?

Számomra meghatározó élmény volt a mali katonák kiképzésében részt venni, olyan katonákban és családapákban, akik adott esetben már megjárták a frontot, vagy még csak most

készülnek oda menni. Teljesen más ilyen környezetben oktatni a harctéri elsősegélynyújtás technikáit, mivel jómagam is a gyakorlatból a gyakorlatnak típusban szeretek oktatni ezt nagyon értékelte a kiképzendő állományom, hiszen itt adott esetben valóban emberéletekről lehet szó. A véres valóság folyton szembe jött egy-egy mali katona harctéren szerzett korábbi sebesüléseit látva. Bár kifejezetten sok kedves helyi emberrel találkoztam ugyanakkor nagyon zavaró volt látni ezt az össznépi szegénységet is.

Hamar és drasztikusan átértékelődik ilyenkor minden magunkban. Ennek ellenére örülök annak, hogy mindezeket megtapasztalhattam. Más kitekintést ad a nagyvilágra.

Ez egészen biztosan így van. A legutóbbi alkalommal egy kedves motiváló idézettel búcsúztál el a kedves olvasóktól. Volna most is egy ilyen számunkra útravalóul?

Éppen két éve, a tisztte avatásomat követően jártam végig egy 12 napos olaszországi zarándokutat, a Cammino di Assisi-t, mely Szent Ferenc nyomdokait követi és ő mondta egyszer azt is, hogy a „a Mennysország a pokol kapujánál van”. Így ezúttal tőle szeretném kölcsönözni az útravaló üzenetet:

„Előbb tedd azt, ami szükséges, utána azt, ami lehetséges, és máris azt fogod csinálni, ami lehetetlen.”

Ez igazán szép évindító idézet az előttünk álló 2021-es esztendőre. Köszönjük, és mi is kívánunk mindenkinek „erőt, egészséget”, Fecó neked pedig még további katonaszerencsét is!

Igazán köszönöm szépen, hazámat szolgálom!

Pálincás Ferenc, EÜ hadnagy, Mogyorósbánya

Riporter:F R

Így lesz tökéletes a rezgő kocsonya!

Amikor tartósan 4 fok alatt lesz a hőmérséklet éjszaka végre bátran, nekiállhatunk a kocsonyafőzésnek! A jó kocsonyához nemcsak hideg, de hosszú idő is kell, no és persze megfelelő alapanyag. De hogy mi, arról évtizedek óta folyik a vita. Íme egy recept a sok közül.

Hozzávalók: 2 kg. sertés csülök, 1 kg. füstölt sertés csülök, 2 kg köröm –fűl - sertésfarok. 2 egész fej fokhagyma, 4-5 fej hagyma, 1 kanál egész bors, 1 kanál köménymag, két kanál só, díszítéshez őrölt piros paprika.

Előkészítés: A húsokat megtisztítjuk, megmossuk és annyi vízben, hogy ellepje, feltesszük főni. Amikor felforrt, a habját leszedjük, és ezután kis hővel főzzük a húst.

Elkészítés:

1. Amikor a húsokról már nem jön fel több hab, beletesszük a fűszereket kevés sót, hagymákat és tovább főzzük.
2. Szükség esetén pótoljuk a vizet, megkóstoljuk és szükség szerint utána sózzuk. A sózást követően addig főzzük, amíg a csülökcsont kifordul a húsból. Akkor levesszük, kicsit pihentetjük, majd

leszűrjük. Eltávolítjuk a csülökből a nagyobb csontokat, és kisebb darabokra vágva arányosan elosztjuk a tányérokba, és rászűrjük a kocsonya levét. Hűvös helyen, egy éjszakán át, dermedtjük, majd őrölt piros paprikával díszítjük. Tálaláskor hagyma és tojáskarikákkal tovább díszíthetjük. A fent leírt anyagok mennyiségéből kb. 15-20 tányér kocsonya főzhető.

Jó étvágyat hozzá!

Franyóné Margareta

Tűzifa segély

Önkormányzatunk jó szervezésnek köszönhetően, még az ünnepek előtt megérkezett az idősek tűzifája. Túl sok az igénylő, és kevés a szétosztható fa. Erre való tekintettel házanként mintegy fél köbméter fa lett leszállítva, melynek értéke 8 – 10 ezer forint.

F R

Szomszéd vita

(polgárőrség széleskörű tevékenysége)

2020-12-02-án idős személy kért segítséget, hogy szomszédja nem engedi ingatlanja hátsó részét rendbe tenni. Egy kartonlapra kerítésére tűzött fenyegető üzenetet is talált. Ezért kérte a polgárőrség tanácsát, segítségét. A fenyegető üzenetre való tekintettel szükségesnek látszott a rendőrség értesítése. Szentendre Rendőrkapitányság ügyeletét a polgárőrség tagja értesítette, tájékoztatást adva az ügyről. A bejelentést követően egy járőr pár érkezett a helyszínre. Továbbiakban a Szentendre Rendőrkapitányság járőrei intézkedtek az állampolgár felé, valamint az esethez köthető jogi felvilágosítást számára megadták.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Vass Albert

Szülei kisgyermek korában elváltak. Mostohaanyjával hűvös volt a kapcsolatuk. Ezért egész gyerekkorát végig vadászgatta az apjától tízéves korában kapott kétsövű sörétes puskával, hogy kevesebbet kelljen otthon lennie. A két világháború közti időben Románia első számú vadászati vezetője lett. A második világháborúban viszont nem a román, hanem a magyar hadseregben harcolt. Mert az I. és II. bécsi döntésben Észak Erdélyt visszakaptuk. Emiatt utána feleségével és öt gyermekével Németországba kellett menekülni. Ott viszont a szimpla V-t f-nek ejtik az s-et pedig sz-nek. Ezért kellett a vas nevet Vass-ra változtatnia, mert a Was viszont németül: mi, Wass Albert – mi? Albert?-et jelentett volna. Évtizedek múlva az egyik fiával Floridába költözött.

A rendszerváltás után, kilencven évesen magyar állampolgárságot kért, de az akkori baloldali kormány ezt megtagadta. Ezután pisztolyával föbe lőtte magát.

A kasza és kard című könyve arról szól, hogy Trianont a magyar nemesek okozták, mert hétszáz évvel előtte a tatárjárás után román földműveseket hozattak Erdélybe. Ahelyett, hogy maguk művelték volna meg.

Számomra „A titokzatos őzbak” a magyar vadászirodalom legszebb novellája. Az internetről kinyomtatható. Legszebb verse viszont az emigrálásról szól: „A víz szalad, A kő marad, A kő marad”!

Losonci Miklós

Elődeink végső nyughelye II.

Folytatása a 2020. novemberi Kürtösben megjelent cikkemnek: - Mint az említett írásomban olvasható, a „Kis temető” elnevezést kapott temetőkertben az Úr 1888. esztendejének április 10. napján helyezték el elődeink első halottjukat, az alig másfél éves Franyó Katalint. Őt 1928 - ig 757 további halottunk követte, akikből, a „kis” halottak a temető bal, a „nagy” halottak a jobb oldalába kerültek elhelyezésre.

1929-től Dittrich István másodszori plébánossága kezdésétől, halottainkat egyre inkább ismét a felső temetőbe temették, főleg az idősebb korúakat. Tehát, 1929. = 15 elhunytból 6 halottunk már a régi temetőben lelt végső nyugalomra. 1930. = 10 –ből 5. 1931. = 22 –ből 7. 1932. = 17 –ből 3. 1933. = 14 –ből 4. 1934, = 12 –ből 2. került a felső temetőnk felszentelt földjébe. Dittrich plébánosunkat Szakszon Dezső atya követte, aki viszont már nem tüntette fel a „nagykönyvben” hogy kit hová temetett. Az akkoriban élt emberektől hallottuk, hogy ettől az időtől leginkább már csak a „kis halottakat” temették a kistemető szintén felszentelt földjébe. Ettől az időtől már nem találni bejegyzést arról, hogy melyik halottunk került végső nyughelyre a kis temetőbe. Ugyanakkor egyértelműen biztos, hogy ezután is történtek itt temetések. Ennek egyik bizonyítéka a

saját családom, hiszen szüleim első, Rudolf nevű gyermeke 1935 XI. 28. lelt itt végső nyugalomra. Legutolsó halottunk Petkó Mihály, aki 1907. született Szapori János atya által lett eltemetve 1961. január 6. Tehát a nyilvántartás szerint 758 + 65 = 823 halottunk lelt a korabeli írások szerint végső nyugalomra az alsó temetőben. Vezetéknevük szerint döntő többségben ma is használatos nevűek. A teljesség igénye nélkül, az alábbi vezetéknévű halottainkat sikerült kijegyzetelnem a régi hivatalos dokumentumok alapján: Franyó, Kiss, Genszki, Holba, Majnek, Mikula, Vrchovina, Révai, Dombai, Farszky, Gellen, Hornyák, Kocskovszki, Németh, Varga, Szlovák, Metz, Chupek, Dankovics, Csernyik, Nyebehaj, Rezsnyák, Schindler, Potlacska, Kollár, Elsik, Kosznovszki, Kovacsik, Valent, Novoszedlák, Oszlács, Necsnik, Brska, Lipták, Dániel, Bánóczi, Bartal. A fenti családi nevek közül, már több kihalt, vagy azoknak viselői az 1946-47 lakosságcsere alkalmával kitelepültek, vagy országon belül más lakhelyet találtak. A fentiekhez meg kell említenem, hogy a fenti vezetékek neveinek viselőiből két személy, rokoni látogatás során hűnyt el községünkben, így itt talált végső nyugalomra, temetőnkbe.

A fenti adatokat, igen nagy odafigyeléssel

gyűjtöttem ki, hivatalos dokumentumokból, ami ahogy mondani szokás, szentírás. Ugyanakkor az a mondás is találó, ezzel kapcsolatban, hogy a lónak négy lába van, és mégis megbotlik. Tehát, a közölt anyagban minimális, eltérések előfordulhatnak.

Ezzel kapcsolatban mentségemül szolgáljon az, hogy aki nem dolgozik, nem ténykedik, nem kutat, az nem is tévedhet.

Tisztelettel, Franyó Rudolf

Példaértékű munkálatok a kis temetőnkben

A fentiekben, illetve a novemberi Kürtösben, lévő cikkben ismertetett kis temetőnkben eltemetett, a helyi őslakosságunknak megfelelő számú halottaink emlékére Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzata kért és a jelenlegi kormányunk dicséretes nemzeti politikájának köszönhetően kapott 1. 500 000 Ft. támogatást. Ebből az összegből sikerült Petkó Gábor Pilisszentlászló önkormányzati képviselőnek, és

egyben a Szlovák önkormányzatunk elnök helyettesének, valamint szorgos dolgos falugazdánk Krkos Attila közreműködésével elvégezni a képen is látható munkálatokat. Derék munkát végeztek. Már csak a fentiekben leírt családok neveit lenne szükséges javaslatom szerint belevésni örök emlékezet okául, egy gránit táblába.

Franyó Rudolf

Ludovít Janota (1888-1968)

Ennek az apró várnak a romjai Fülektől délre terülnek el, nem messze a magyar határtól. A vár már a XIV.században létezett és Csák Máté halála után Károly Róbert király, 1323-ban a Széchy családnak ajándékozta. A XV. század közepétől a Losonczy család tulajdonolta. E család utolsó tulajdonosa, Losonczy Anna, a XVI. század közepén férjhez ment Ungnád Kristófhoz. A várat, mint a törökök ellen szolgáló erődítményt ettől fogva katonaság védte. Az egyik várkapitány, a rövid bekerítést követően, 1576-ban gyáva módon a törökök kezébe adta. Somoskő ettől fogva a moszlimok kezében volt, egészen 1593-ig, amikor elűzték a hódítókat. Ekkor került a Forgáchok

kezébe, akik a vár tönkremeneteléig uralták. Az erődítmény várpalotából, kisebb udvarból állt, melyet fokozatosan két, kör alakú toronnyal bővítettek. A harmadik őrtorony a várkapu felett magasodott. Az országgyűlés parancsára a várat még felújították és megerősítették 1647-ben és 1655-ben is. 1703-ban Rákóczi kurucok foglalták el. Mivel Forgách Simon a vár tulajdonosa Rákóczi híve volt, a császári hadsereg a felkelés leverését követően a várat leromboltatta. Ettől az időponttól fogva nem végeztek rajta munkálatokat és manapság csak a romjai tanúskodnak azokról az eseményekről, melyek falai között mentek végbe. Egyikük (a vár törökök általi elfoglalása) a

megőrződött monda alapjául szolgált. Modolóczy Miklósról, aki a várat gyáván feladta, a következő történet szól:

Azidőtájt, mikor a törökök Somoskő vára körül leginkább garázdálkodtak, Losonczy Anna volt annak tulajdonosa, férje pedig Ungnád Kristóf. Közel a teljes környék már a moszlimok kezében volt, mikor Anna, rokonai unszolására elhagyta a várat és annak védelmét a fiatal kapitányra, Modolóczyra bízta.

Modolóczy szép szál, jóképű fiatalember volt és végzetes vonzalmat érzett Ilonka, a szomszédos vár kapitányának leánya iránt. Ilonka is szerelmes volt az ifjúba, de édesapja őt egy tehetős, de idősebb nemesembernek ígérte és a leány, illendőségből, nem akart apja akaratával dacolni. Már az esküvő napját is kitűzték, de a fiatal és szenvedélyes Modolóczy sehogyan sem tudott mindezzel megbékélni. Titokban találkozott kedvesével és sikerült rábeszélnie arra, hogy az esküvő előtt meneküljenek el. Megállapodtak, hogy ezt követően titokban összeházasodnak a falusi kápolnában, hogy a leány édesapja ne tudja őket egymástól elválasztani.

Modolóczy lázasan készült a titkos esküvőt előkészíteni.

A napok gyorsan teltek és a fiatal kapitány elvakultságában nem vette észre, mi történik körülötte.

Ali pasának kémei hírt hoztak arról, hogy Somoskő várának tulajdonosa eltávozott és a védelmet a fiatal, tapasztalatlan Modolóczyra bízta. Ez a hír a pasának megfelelő időben jött. Somoskő aprócska vár, kis létszámú helyőrséggel, de mindazonáltal a török hódítás útjában állt. Bár meredek sziklafalra épült, de saját kúttal nem rendelkezett. Ezért a pasa

biztos volt benne, a vár hosszú ideig nem állhat ellen.

Mikor hírszerzői eltávoztak, Ali kiadta a parancsot, hogy a sereg, a mozsárágyúkkal felszerelve induljon meg Somoskő ellen. Tudta, hogy a vár falai erősek és közönséges támadással nem vehetők be.

A szépséges Ilonka esküvője, melyet az idősödő nemesemberrel köt, két nap múlva következett. Modolóczy éppen leghűségesebb híveinek kis csoportjával a szöktetést készítette elő, mikor a toronyőr jelentette, hogy a török közeledik a várhoz. E hír hallatán Modolóczyt kétségbeesés kerítette hatalmába. Mit tehetne? A várat el nem hagyhatja, ha azonban későn érkezik, elveszti szerelmesét.

Lelkében a kötelességtudat és érzelmei sokáig harcoltak egymással, de végül az előbbi győzött.

Kicsi, de erős várat védett. Lőszere elégséges, talán sikerülhet a törököt elűznie. Kiadta a parancsát, minden katona foglalja el helyét.

Mikor a törökök az ágyúzásra készültek, a vár védői tüzet nyitottak, hatalmas kárt okozva az ellenséges oldalon. A török táborban zavar támadt és már úgy látszott, hogy a moszlimok menekülésre fogják a dolgot, de Ali pasának sikerült megnyugtatni katonáit és rendet teremtett. A mozsárágyukat felállították a megfelelő helyeken és az ágyúzás rövidesen megkezdődött. A vár védői ugyancsak ágyútűzzel válaszoltak. A fiatal kapitány az egyik helyről a másikhoz futott, a türelmetlenség és a kétségbeesés űzte. Hiszen éppen ezidőtájt végzik drága Ilonkája esküvőjének előkészületeit és ő nem segíthet szerelmesének. Nem tudta, mitévő legyen. Tanácstalan volt. Hatalmába kerítette a kísértés. Mindezt a csábítást az elején férfiasan elhárította, de ahogy telt, múlt az idő és a vár körbezárása nem szűnt meg, ez az érzés egyre csak erősödött benne. Valamiféle hang azt súgta neki, hogy egyszerűen meneküljön el, a várat amúgy sem tudja a túlerő ellenében megvédeni, de legalább boldogsága biztosított lesz. Végül engedett. Mikor besötétedett, eliszkolt a várból. A katonái azonban mindezt felfedezték és kapitányuk után menekültek.

Reggel a törökök újfent ágyúzni kezdtek, de mivel semmilyen válasz nem érkezett, rohamra indultak. Egy teremtett lelket sem találtak odafent.

Modolóczy türelmetlenül vágatott lován a megbeszélte találkozóhelyre, hogy kedvesét karjába zárhassa. Milyen szörnyű volt azonban meglepetése, mikor a helyszínen csak egy riadt szolgálólány fogadta, aki elmesélte, hogy várukat török csapat támadta meg és Ilonkát magukkal vitték. Ő, mármint a szolgálóleány, csak véletlenül menekült meg.

Modolóczy a kezét tördelte. Lelkiismeretének hangja is megszólalt, felébresztve a szemrehányást,

hogy szerelme kedvéért elhagyta azt a várat, melyet rábíztak, és amit ő a törökök kénye, kedvére hátrahagyott. Most, mint valami isteni büntetésként, a szeretett leányt is elvesztette.

Végtelen kétségbeesésében a földre vetette magát, mellébe szúrta kardját és kilehelte lelkét.

Fordította: Papanek László

Forrás: Slovenské hrady (1938)

Hozzászólás a „lepencei strandfürdőhöz”

A kilátás tényleg fenséges volt belőle, de lépcső helyett létrán lehetett a vízbe menni. Ami ráadásul jéghideg forrásvíz volt. A medence hossza viszont csak 25 méter volt. Katasztrofálisan ráfizetéses volt, mert senki sem lett volna hajlandó annyit fizetni érte, hogy rentábilissá váljon. Ráadásul legalább olyan hideg volt a vize, mint az ingyen Dunáé. Aminek ugyanolyan szép volt a panorámája. Bezárása után Visegrád megszabadult a fenntartási költségeitől. Helyette Szentendre felépítette a „vizes nyolcast”. Rossz név értelmetlen. A lakosok megszavazták a felépítését, pedig már volt egy másik ráfizetéses strand a Papszigeten. Jéghideg vízzel, mint a mellette levő Dunában. A Papszigetnek 50 méteres a medencéje. A vizes nyolcasnak viszont 75. Versenyzésre pont alkalmatlan. Vízilabdázásra sem

szabványos. A kommunális adót viszont duplájára kellett emelni miatta.

Gyerekkoromban a sóderbánya tavak még nem voltak bekerítve. A vizük kristálytisza volt. Ivóvíz minőségű és 30 celsius fok meleg. Negyven éve viszont megjelentek a nudisták, pedig ez akkor még minimum szabálysértés volt. A budakalászi önkormányzat húsz éve körbe is kerítette az Omszki-tavat. (Szibériai városnév egy sváb faluban.) A kerítés ára milliószor megtérült már. A csórók meg fürödjenek otthon a kádban. Heti egyszer persze meg lehet fizetni, de előtte naponta többször is lehetett csobbanni. Ilyen a világ Minden elromlik, és örökre úgy marad.

Losonci Miklós

Dicséretes, példaértékű odafigyelés

Mint közismert, a Covid vírus járvány miatt az idei idősök napja rendezvényt, az eddigi szokásoknak megfelelően önkormányzataink nem tudták megrendezni. Ennek ellenére azonban nem feledkeztek meg az idősebb korúakról. A két önkormányzatunk példaértékű összefogásával, és anyagi támogatásával sikerült örömet szerezni nyugdíjas korú lakosainknak. A képen látható díszes csomagban diszkrét csomagolásban még egy Szent István királyunk képével ékesített bankó is elhelyezésre került.

Köszönet a szervezőknek és minden nemes lelkű segítőnek!

Fotó-szöveg: F R

„Bravúros vereség”

A Ferencváros torinói meccsét, nevezték így. Zöld-fekete mezes fekete focistáink, koromsötét éjszakai, önvédelmi harcát. 92 percig őriztük a döntetlent. Ekkor érett győzelemmé az olasz mezőnyfölény, de csapatunk így is peches hősként térhetett haza. Nem úgy mint a hajdani aranycsapat. Akik közt egyetlen külföldi sem játszott. Akik minden mérkőzésüket helyi idő szerint 17 órakor kezdték, és alvásidőben már az igazak álmát aludhatták. A világ minden sportágában nappal zajlanak a versenyek, csak a fociban, alvásidőben. Abnormális. A berni döntő elvesztése után viszont az aranycsapat játékosai Győrtől már taxikkal kellett hazasomfordáljanak.

Hogy nem lehet megérteni, hogy ami nálunk kilenc óra, az Angliában, Franciaországban még

csak nyolc. Spanyolországban és Portugáliában viszont csak hét. Ráadásul a mediterrán országokban déltől este hatig szieszta van, utána viszont éjfélíg a lehető legnagyobb aktivitás. Emiatt az ibériai focisták héttől- kilencig a legjobb napi bioritmusukban vannak., de az északi és keleti országok lakói viszont az első elalvási fázisukban. Lelassult reflexekkel. Csökkent fizikai erőnléttel. Aki nem hiszi, próbálja kihány fekvőtámaszt tud kinyomni reggel kilenckor és este kilenckor. Focizhatunk éjszaka is, de nyeresi esély nélkül.

A két olimpiai foci aranyunkat is külföldiek nélkül nyertük kizárólag nappali meccseken A budapesti éjszakai mérkőzés a nyugat-európaiaknak csak délutáni.

Losonci Miklós

Félreértések a Facebook-on -avagy a polgárőri tevékenység hiányos ismerete-

„A közbiztonság és a közrend fenntartásában részt venni kívánó, a környezetük biztonságáért felelősséget érző állampolgárok számára a polgárőrség nyújt cselekvési lehetőséget. E tiszteletre méltó tevékenység elismerése és megbecsülése fejeződik ki a polgárőrök védelmének és támogatásának állam általi garantálásával.” Mindezt a 2011. évi CLXV. törvény preambuluma fogalmazza meg.

Úgy látszik feltétlenül szükséges a félreértéseket eloszlatni a polgárőri tevékenység egy részével kapcsolatban, főként akkor, ha arról nem az illetékest kérdezik meg elsőként, szubjektívumokat jelenítenek meg. Ezzel sok minden félreértést el lehet kerülni.

Röviden az eset leírása. 2020. december 12.-én szombaton egy ismeretlen személy bejelentést tett azért, mert a Főtéren ittas személyek randalíroznak, hangoskodnak- A bejelentés tartalma nem ismert -. Tekintettel arra, hogy a Janosik zárva van, ezért, csak a boltban vásárolt szeszes italt fogyaszthatták el az érintettek a szabad levegőn. A bejelentést követően a Szentendrei Rendőrkapitányság járőreit **a Megyei Tevékenységirányító Központ a helyszínre küldte. Egyúttal a szolgálatot elkezdő**

Pilisszentlászlói Polgárőrség tagjait is a helyszínre irányította kisegítésként. Az intézkedést a rendőrök folytatták le, akiknek ez a feladatuk, ezért a polgárőrség tagjainak beavatkozására nem volt szükség, de az intézkedés végeztéig a helyszínt nem hagyhatták el. Ennyi a történet.

Amit ehhez tudni kell, azok az alábbiak.

- A Polgárőrsegről szóló 2011. évi CLXV. törvény és az Országos Polgárőr Szövetség Szabályozói alapján végzik a településünk polgárőrei a tevékenységüket. Minden szolgálat előtt be kell jelentkezni a 112-es számon (Segélyhívó Központ), ahol a nyilvántartást követően leadják a polgárőrök szolgálattal kapcsolatos adatait a területileg illetékes Rendőri szerveknek. Amennyiben a polgárőri jelenlétre is szükség van – a Polgárőrsegről szóló 2011. évi CLXV. törvény rendelkezései és a polgárőrség és a rendőri szerv közötti megállapodás alapján – úgy a rendőri szerv a helyszínre irányítja a polgárőröket. Ott különféle feladatokat látnak el, többek között közlekedésirányítási feladatokat, vagy egyéb más segítséget nyújtanak a rendőrség tagjai számára.

- Meg kell különböztetni azt az esetet, amikor a

Iakosok kérik a polgárőrség segítségét, mert akkor a polgárőr jelenti az esetet a Segélyhívó Központnak, illetve a rendőri szerv ügyeletére, vagy a tevékenységirányító szervezetnek. Ebben az esetben a polgárőr önállóan intézkedik, s értesíti a rendőri szerveket. A kettő közti különbséget nem érezhette a Facebook bejegyzést író személy. Ez talán rávilágít arra, hogy elsőként bejelentkeztek a polgárőreink, majd egy Főtéri esemény kapcsán kapták a Megyei Tevékenységirányító Központtól az utasítást, hogy menjenek a helyszínre, ahová korábban a rendőrök lettek küldve.

• További félreértés, vagy irigység lehet a polgárőr gépjárművel kapcsolatban megírt megjegyzés az alábbiak miatt. **Polgárőrségünk együttműködési megállapodással rendelkezik többek között a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságával, mely alapján nemcsak a település néhány utcájában kell járőrözni, hanem a környezetünkben lévő erdős területeken is.** Például az erdőgazdaság kérelmére a hegytetőn lévő kivágott fák meglétének esetenkénti ellenőrzéséhez is szükség van járműre. Gondolom, hogy ez nem ismert dolog. A szabad levegőn való italfogyasztás valóban nem hozhatja magával a Covid -19 vírus terjesztését, de a turisták megfelelő következtetéseket vonnak le településünk állapotáról.

Mindezen fent megírt tájékoztatás alátámasztására a Polgárőrségről szóló 2011. évi CLXV. törvény egyes rendelkezéseit érdemes megismerni:

3. § (1) A polgárőr egyesület alapfeladatként a

helyi közrend és közbiztonság védelme, valamint a bűnmegelőzésben való közreműködés érdekében közterületi járőrszolgálatot, figyelőszolgálatot, a közúti baleset helyszínén, valamint bölcsőde, óvoda, általános és középiskola közvetlen közelében jelzőőri tevékenységet lát el.

6. § (1) A polgárőr szervezet tevékenysége során együttműködik az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervvel, a hivatásos katasztrófavédelmi szervekkel, továbbá együttműködhet az egyéb rendvédelmi szervekkel, az önkormányzati tűzoltóságokkal és az önkéntes tűzoltó egyesületekkel, az állami és önkormányzati szervekkel, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszervével, a közlekedési hatósággal, a környezet- és természetvédelmi szervekkel, a mezeti és természetvédelmi őrszolgálatokkal, az erdészeti szakszemélyzettel, a hivatásos vadászokkal, a lovas járőrszolgálatokkal érintett erdőterület tulajdonosával, kezelőjével, illetve ezek képviselőjével, valamint a közforgalmú vasúti, illetve autóbusszos személyszállítási szolgáltatást végző vállalkozással.

Remélhető, hogy a fenti esethez kapcsolódó, rövid ismertetés eléri a célját, s amennyiben valamilyen esetről akar írni valaki valamit, akkor előbb ellenőrizze le a valóságtartalmat, illetve kérdezze meg az illetékest.

Mihics József
egyesületi elnök

Keresztényüldözés

Mialatt a Karácsonyra készülünk, hittestvéreink gyilkolása tovább folytatódik. Örmény katonák (tíz?) ezreinek halála után, Hegyi Karabah 121 keresztény faluja került iszlám megszállás alá. Egyáltalán hány maradt még keresztény kézen?

Nagy Konstantin tette államvallássá a kereszténységet a Római Birodalomban. Másodikként a világon. Előtte évtizedekkel, elsőként a világon Örményországban már államvallás volt a kereszténység. A sárgabarack latin neve Armenica armenica, mert ők nemesítették ki ezt a gyümölcsöt őshazájuk, az Ararát hatezernyolcszáz méter feletti csúcsainak lábánál. (Noé itt talált száraz szigetet az özönvíz

idején.) Azóta az örmény konyak is világhíressé vált.

Ma a nemzetek (kettő) csak egyharmada él Örményországban. Kétharmada: Kaliforniában, Franciaországban, Oroszországban és a világ minden más országában. Hozzánk a Békási – szoroson keresztül érkeztek. A törökök elől menekülve. Megalapítva Gyegyószentmiklós városát. Apafi Mihály erdélyi fejedelem engedélyével. Ötszáz éve, azonnal kérték a pápától a katolikus vallás felvételének engedélyét- Amit azonnal meg is kaptak. Minden örmény keresztény, és minden Kárpát – medencei katolikus. A leghíresebb örmény Peter Falk (Colombó) és Yves

Mortand volt. Montand franciául „hegyi”. A görög Lesbost, Samost, (Ciprust), a spanyol Kanári-szigeteket és az olasz Lampedúzát is elsőként veszélyezteteti az iszlamizáció.

Másodlagosan egész Európát, sőt az egész világot. Legelőször Ázsiát és Afrikát. Az egész világon kiterjedő keresztényüldözés és keresztény fogyás idején öngyilkosság a muszlimok európai beengedése és széttelepítése. Ausztrália, Latin – Amerika ellenáll, egyenlőre. Az USA Bidennel liberalizálódhat. Évtizedekkel ezelőtt, a másfél milliós örmény népirtás, Musza Dag, stb. után a törökök azt követelték az örményektől.

Hogy távolítsák el a zászlójukból az Ararát hegyet, mert az már a törököké lett! Mire az volt a válasz, hogy a törökök távolítsák el a Holdat a zászlójukról, mert az viszont sosem volt török terület!

A migráció, világháború nélküli világhódítás. Ettől csak visszafelé. Krisztus születése után 301-ben lett államvallás a világon legelőször Örményországban a keresztény vallás az örmény katolikus vallás. Központja az örményországi Ecsminadzinben van. Hegyi Karaban olyan nekik mint nekünk a Székelyföld.

Losonci Miklós

Bölcs mondások, Tibor atyától

- Ha az Isten térdre kényszerít, talpra is fog állítani, ha megérdemled.

- Senki és semmi nem veheti el tőled azt az erőt, amit Istentől kapsz.

- Légy türelmes Isten mindent lát!

- Minden nap egy ajándék, adjunk hálát érte Istennek.

- Amikor azt mondtam magamban; Add fel! Isten így biztatott: Állj fel és menj tovább! Ámen.

- Isten lát téged, Ő szeret téged, és nagyszerű terve van az életedre. Ha ezt elfogadod, elkezdődik a gyógyulásod.

- Drága Istenem! Csak egészséget adj nekem, mert ha az nincs, elveszítem mindenem!

- Bármilyen is, ami nyugtalanná tesz, a mai üzenet számodra: Légy türelmes! Isten munkálkodik.

- Ha örülsz neki, hogy Isten segítségével ma is felébredtél, mondj köszönetet érte Istennek; - Köszönöm Istenem.

- Istenem kérlek, adj nekem erőt és békét a szívemnek. Gyógyíts meg mindentől, amivel mások megsebzik szívemet. Kérlek, segíts nekem a mai napon is.

- Bármilyen nehézséggel nézel szembe, Soha ne add fel a hited! Istennel mindig győztes leszel, ha nem adod fel!

Hozzászólás a „Három falu templomához”

Ezt a templomot naponta megcsodáltuk gyermekkoromban, mert az egyetlen, mert az egyetlen olyan templom volt, amit termésköből építettek, és az erdőszélén állt Mátra Szent László, Imre, és István” mértani közép – mint Madrid Spanyolország mértani középpontjában, de egészséges sétányira mindegyiktől. Mi az ország legmagasabb falujának, legmagasabb végén álló pedagógus üdülőben tölthettük minden nyáron egy hetet. 800 méternél jóval magasabban. A helyiek

egymással szlovákul beszéltek, de szerették a vendégeket. A közor templomuk viszont olyan, mint a schattendorfi vasútállomás. Ez a falu a legelső Sopron után az osztrák oldalon. A szó jelentése:”Árnyékfal”. Sopron árnyékában még boltja is csak egy van, hiszen „Ödenburgban” (jelentése Pusztavár) minden kapható. A következő osztrák falu lakói is, bolt híján, Sopronban vásárolgatnak. Amikor megakartam látogatni ezeket a falvakat a vonat pont a kettő között állt

meg. „A puszta közepén”. „Hiszen odáig elmehet mindenki az autójával is,+ de akkor minek a soproni vonat? A város csak két kilométerrel lenne messzebb. Mindkét faluban az erdőn keresztül jutottam el. Felmászva minden magaslesre.

Belehabalyodva minden szederindába, de a vonatnak csak egyszer kell megállnia. Az utasok meg vessenek magukra!

Losonci Miklós

Tűzifa

Tűzifát soha ne vásárolj súlyra, csak köbméterre! Egy tömör köbméter (1m x 1m x 1m-fakocka, kéreg és hézag nélkül) tűzifa rönkben 1m x 1m x 1,7 m, ez az erdei köbméter! Ha mást állít a kereskedő/kupec, akkor vagy nem ért hozzá, vagy át akar verni!

Ha szórt, felvágott, "konyhakész" tűzifát vásárolsz, akkor tudd, hogy csak az 1m x 1m x 2m ürméretű hálóban/rakásban van meg az egy tömör köbméter fa. Nem 1,8, nem 1,9 m, hanem 2 m! Ha a kereskedő/kupec mást állít, akkor vagy nem ért hozzá, vagy át akar verni! Rakott, sarangolt tűzifából ugyanez 1m x 1m x 1,7 m!

Éjszakai csend

Szenteste előtti éjszakán a családok meghitt együttlétének biztonságossá tétele érdekében a Polgárőrségünk ismétellen ellenőrizte a kijárási tilalom betartását. Mindamellert a Pilisi Parkerdő vagyonának biztosítása érdekében a kívágott és nyílt területen tárolt fa ellenőrzése is megtörtént.

A kijárási tilalmat most, talán az ünnep közelsége miatt többen is megsértették. Tették ezt figyelmetlenségből és családi gondokra hivatkozva. Ebben a két esetben a sétáló szabályszegők figyelmeztetése nem maradt el, s a lakóhelyükre történt megérkezést is figyelemmel kísértük. Munkából hazatérőkkel is találkoztunk, akik gépjárművel közlekedtek. A menetrend szerinti buszjárárral senki nem tért haza, utas nélkül közlekedett.

A Pilisszentlászlói Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület minden településünkön lakónak és családjának Boldog, Békés, Szeretetteljes Új évet kíván.

Jövőre is vigyázzuk lakosságunk biztonságát.

Szöveg: Dr Schweickhardt G, Mihics J.
Pilisszentlászló, 2020-12-24
Pilisszentlászlói Polgárőr-és

Legelésző birkák

Legelésző birkák az épülő Kálvárián. Az alábbi képet interneten kaptam. Jómagam, mint építője a kálváriáknak, nem látok ebben semmi kivetnivalót. Nekem, de az egyházközségünknek is jó szolgálatot tettek a képen látható jámbor birkák. Az előkészítő munkáknál elég volt csak a tüskés bokrokat kivágnunk. A durva gazos fűvet, amivel a motoros-damilos fűkasza, de a hagyományos kézi kasza is nehezen akart „megbirkózni”, azt megoldották a birkák. Tehát az építkezést nem hátráltatták, abban semmilyen kárt nem tettek, hanem igen nagy

segítségünkre voltak. A közeljövőben lehet majd választani; - mink a templomba járó férfiak, vagy összefogunk, és bizonyos időközönként lekasáljuk a gazos fűvet, vagy alkalmanként, ráengedjük a birkákat. Valószínű, hogy néhány kedves olvasóm megmosolyog a fentiekért, de ezt nem én találtam ki. Számos helyen láttam már ilyet. A határon lévő Párkányban, illetve annak szélén lakó ismerőseim közül

többen is éppen e célból vásároltak birkákat.

F R

Olvasói levelek

Remek munka

Kivonat a hosszú levélből: ...,„Továbbá az Ön könyvében erről egy egész fejezetet láttam, amely rendkívül átfogó. Olyan helyneveket is megemlít, amelyekről már senki nem tudja, hol voltak. Remek munka!”...

...,„Rudolf Franyó az utcanévek eltérése is feltűnt, de ez a két felirat egymás fölött van, ezért kérdeztem rá először erre. Így már arról nem is kérdezek.”.....

Zoltán Nagy

csekélységet, Az is jó érzés 4 éve a fenyőfát én adományozom a községnek, és ott díszelgethet a hivatal előtt. Köszönet a díszítőknek, mert csodálatos karácsonyfát varázsoltak belőle. Nem kis munka volt. Csupa nagybetűvel KÖSZÖNET az összefogásért. Kóspallagi Szlovák Önkormányzat.

Botos Katalin

A szlovák önkormányzat szerzett állami támogatást a tavaly karácsonykor kidőlt fészület helyreállítására. Remélem, hogy ez az első lépés a régi temető megújulásához

Gregor Gallai

Kóspallag

Tarlózom a Neten és mit, látok, illetve olvasok. Pilisszentlászló Kürtös szlovák újságban a cikket Kóspallagon járt a Mikulás és a Jézuska. Nagyon nagy szeretetben vagyunk a Pilisi csapatokkal. Jóleső érzés, hogy törődnek, hogy a baráti községben mi is zajlik a szlovákság körében. Még ha azt is tudnák milyen tartalmas, csomagot kaptak az indentitást vállaló Kóspallagi lakosság. 48 csomag, melynek tartalma liszt, cukor, olaj és 50 dkg szaloncukor. Büszkeség tölt el, mert a Szlovák önkormányzat, egyhangúan adományozta ezt a

Kedves Franyó Rudolf!

Felkeltették az érdeklődésemet a pilis emberekkel, tájjal kapcsolatos munkái. Biztos vagyunk benne, ezek a történetek nemcsak szűkebb környezetét, engem, hanem esetleg rádióink hallgatóit is érdekelhetnék. (Rádióinkról alább részletesebben is írok) Ha van kedve, szívesen látnám január 21-én, csütörtökön délután a stúdióban. Amennyiben lenne hozzá kedve, kérem, jelezzon vissza!

Üdvözlettel: Vass István Zoltán

Megszépült – megújult a Petőfi utca

A mesében, illetve a szólás-mondásban, úgy van, hogy egyik szemünk sír a másik meg nevet. A jelenlegi helyzet viszont az, hogy ez attól függ, honnét közelítjük meg, illetve hol térünk rá a fent említett, elődeink által „Kostolná cesta” – ként ismert utcánkra. Amennyiben az igen szépre sikeredett orvosi rendelőnkénél kanyarodunk be, felcsillan a szemünk. Elegáns, szép vonalvezetésű a kornak megfelelő betegeinket szolgáló épület. A szemben lévő több utcánk vízelvezetését biztosító árok kialakítása szintén példaértékű. A kettő közötti szépen aszfaltozott utcán jól esik a séta.

Néhány százméternyi gyaloglás után azonban, éppen a pálos templomunknál, annak sírkertjénél, elődeink végső nyughelyénél elfogy talpunk alól a friss aszfalt. Sebaj haladjunk tovább, mondja magában az idegen szemlélődő, és tovább lépked. A harmincadik lépésnél azonban mikor ez a régi elhanyagolt aszfalt is elfogy, meghökken. – Jézusmária, hová kerültem? Igen valóban középkori állapotok fogadják akár a „bakancsos” turistákat, akár az autókkal érkezőket. Ők vannak felháborodva? – Mondjuk mi utcabeliek (leginkább azok, akiknek családi fészük a már említett útszakaszon túl van megépítve) hiszen ők csak egyszer jártak erre felé, az ott lakók meg naponta többször is, de legalább kétszer. A legszomorúbb azonban az, hogy éppen ősi pálos templomunk és halottaink végső nyughelye előtt lett befejezve az aszfaltozás. Ezzel kapcsolatban számtalanszor beszéltem a kivitelezővel, aki a következőket mondta: - A felmérésnél tervbe volt véve az egész

régi aszfaltozott rész újraaszfaltozása. Az orvosi rendelőnél azonban az előzetes felméréstől eltérően szélesebben kellett aszfaltozni. Így az előttek lévő útszakaszra már nem jutott. Amint az a múltkori Kürtösben megírtam, Tóth Attila polgármesterünk valóban megígérte: - „Az csak természetes, hogy a temető túloldali sarkáig fog készülni az új aszfaltozás.” Ezzel nem akarom elmarasztalni a polgármester urat, mert inkorrekttség lenne, ezért nem is tehetem, hiszen én nem értesítettem őt az eseményekről. Ennél fogva lehet, hogy nem is tudott róla. A kivitelező jó indulatának köszönhetően, azonban legalább a temető bejáratánál lévő gödör, és a vízvezeték nyomvonalának a süllyedése újra lett aszfaltozva. Ugyanakkor az aszfaltozásnál lehetett hallani, még a verebek is csiripelték:

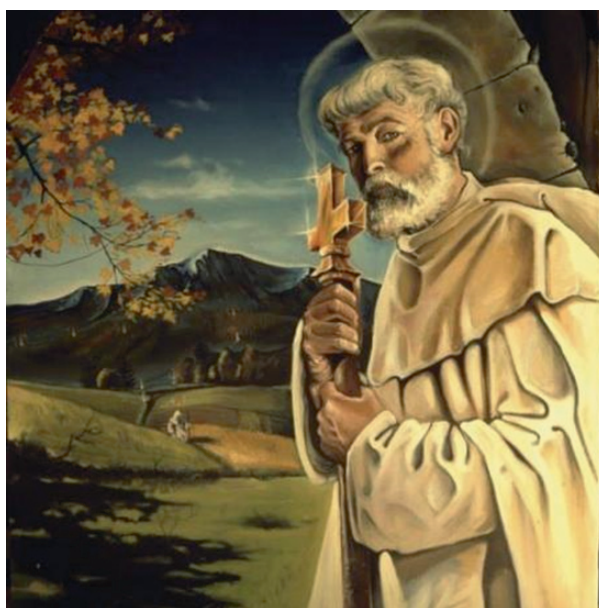
Eladták a c...ok az aszfaltot. Ezt nem akartam elhinni, ezért utána néztem, ahogy a mellékelt fotón is látható valós, megtörtént eseményt csiripeltek derék verebeink. A képen szépen látható, amint felszedik a már kihűlt lehengerelt aszfaltot, és viszik nem igazán legális, lerakóhelyre. Nos ebből az aszfaltból szépen telibe lehetett volna aszfaltozni azt a néhány méternyi útszakaszt a temetők előtt.

Tisztelettel: F R

Boldog Özséb

Január 20. ünnepeljük névnapját. Szüleit a korabeli krónikás nem nevezi meg, csak annyit ír, hogy híres magyar családból származott. Az esztergomi káptalan iskolában tanult. A hagyomány komoly, jószágos visszahúzódsra hajlamos papként emlékezik róla. Az esztergomi főkáptalan által kanonok lett.

Az írások szerint nagyon jó kapcsolatban állt a környék remeteivel, akik bejártak a városba vesszőből font kosaraikat élelemre cserélni. A tatárjárást követően lemondott kanonoki méltóságáról, javait szétszította a rászorulóknak között és hat társával a Pilisszántó feletti sziklás rengetegbe vonult, a mai Kesztyűs határában lévő Hármass-barlangba. A barlang elé egy nagy fakeresztet állított. Egy alkalommal kereszt előtt imádkozva csodálatos látomásban részesült: az

erdő mélyén sok apró lángot pillantott meg. A lángocskák egymás felé tartottak, s végül a kereszt előtt tüzes fénynyalábbá olvadtak össze. A keresztről pedig hangot hallott: „Özséb, gyűjtsd össze a remeteket egy szeretett-közösségbe!”

A látomásnak engedelmességgel, 120-ban a barlang mellett megépítették monostorukat és a hozzá tartozó templomot. Özséb ezután sorra járta az országban a nagyobb remetéseket. Először a Pécs melletti Szent Jakab-hegyi remetékhez ment, akik már 1225 - től közös életet éltek. A legenda szerint Bertalan pécsi püspök által készített szabályzatuk volt. A két monostor ekkor egyesült, melynek

tagjai őt választották meg első tartományfőnökükké. Közösségük égi patrónusává Remete Szent Pált tették meg, s magukat „Első Remete Szent Pál testvéreinek nevezték.

Az 1256-os esztergomi zsinaton Özséb már, mint Első Remete Szent Pál rendjének provinciális írtá alá nevét. Boldog Özséb rendjének címerállata, - a holló, amint a rend nagy patrónusának, Mátyás királynak is. Kolostoraik a középkorban behálózták

a Történelmi Magyarország egész területét, amíg II. József meg nem szüntette többek között a pálos rendet is.

A pálos rendben íratlan szabály, hogy nem kéri egyetlen tag szentté avatását sem az egyháztól, mert „minden pálosnak szentnek kell lennie”. Amikor Árvai Vince Pilisszántó plébánosa átvette a pálos rend közösségének irányítását, a márianosztrai

egyházközösséget kérte meg, hogy legyen a boldoggá avatási eljárás kérelmezője. Lékai László bíboros támogatta a kérelmét. Kezdeményezésére 2004. November 16-án II. János Pál pápa jóváhagyta Özséb tiszteletét január 20-ára. A pálos rend „belső” használatra megkapta az engedélyt, hogy Özséb atyát a boldogok között tisztelgessék misével és zsolozsmával. Emlékezete: Szobra áll Esztergomban, Pilis tetőn a kilátó, Pálosvörösmarton szobor, Pécsen utcát neveztek el róla. Falfestmény a bánfalvi Pálos Kolostor falán, Szent Özséb barlang, és számos egyéb helyen.

Tibor atya

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felölös szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015